

se je med 100 ljudmi naročil Podstredo vsak 16., v Kozjem vsak 18., v Prevorju vsak 21., na Bučah vsak 22., na Pilstanju vsak 23., v Zagorju vsak 24., v Št. Petru vsak 26., v Ulimju vsak 28., v Polju vsak 30., Podčetrtnom vsak 32., pri Sv. Vidu, v Dobju in na Planini vsak 35. Kolikor se da, le še bolj!

Iz Kočkega vrha v Slov. gor. (Sumničenje.) Ker sem že od več strani slišal, kako »ljubeznivi« Kraljevčani pogrevajo mene kot dopisnika »iz Kraljeve blizo Sv. Jurija na Ščavnici« v štev. 34. z dne 25. avgusta 1892., potem v štev. 39. z dne 28. septembra in v štev. 52. z dne 28. decembra l. 1893., zato blagovolite, gospod urednik, potrditi, da jaz nisem pisal omenjenih dopisov. Dostavim pa tudi, da ni častno sumničiti in iskati dopisnikov, ko se lahko vsak opraviči, ako se mu dozdeva, da se mu je kakšna krivica zgodila.

Jožef Stelcar.

Potrujemo, da omenjenih dopisov niste Vi pisali. Uredništvo.

Iz Braslovč. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Z veseljem čitamo v raznih slovenskih časopisih, kako krepko napreduje družba sv. Cirila in Metoda in da se je že skoro v vsaki večji župniji ustanovila nje podružnica. Tudi pri nas v Braslovčah smo že imeli to podružnico, katera je imela lepo »število udov ustanovnih, letnih in podpornih; ali žal, naša podružnica je od časa do časa bolj hiralala in dremala in z letošnjim letom pa je popolnoma zaspala, med tem ko drugod tako vrlo napredujejo. In kaj je temu krivo? Ali so mar pri nas ljudje tako zaspani in malomarni, da ne bi podpirali društva s tako blagimi nameni? Ne, edini in glavni vzrok je le ta, da je bil odkor te podružnice takšen, da se ni čisto nič brigal za njen napredek. Ko je bilo meseca marca t. l. zborovanje te podružnice naznanjeno deloma po vabilih deloma v »Slov. Gosp.«, takrat se je zbralo precej župljanov, njim na čelu čč. gg. duhovniki in učitelji. Ali kaj pomaga tako zborovanje, ker se je pa ves odbor temu odtegnil, tajnik in denarničar sta kar pobegnila? Zborovanje je bilo preloženo na sledečo nedelo, ali žal, do danes še ni sluha ne duha o tem. Želeli je, da iz novega podružnica oživi, ker bi ne bilo lepo, ako bi ravno v Braslovčah tako nečastno končala!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. (Kmetijska podružnica; učiteljsko društvo). Prebivalstvo šentlenarškega okraja uvidevši potrebo kmetijske podružnice je prosilo pri centralnem odboru štajerske kmetijske družbe za ustanovitev podružnice. V to svrlo je pooblaščenec kmetijske družbe, ravnatelj mariborske vinorejske šole, gosp. Kalmann, potrebne podatke pobiral. Pri tej priliki je blizu 50 posestnikov svoj pristop obljubilo. — Na Križevu je imelo šentlenarško okrajno učiteljsko društvo svoje mesečno zborovanje, katero je bilo tem bolj zanimivo, ker sta rešitev dnevnega reda gospoda ravnatelj Kalmann in profesor Koprivnik prevzela. Prvi je jako temeljito o umni sadje — in vinoreji govoril, drugi pa o čebeloreji. Zborovanja se je razven društvenikov tudi mnogo drugega občinstva udeležilo. Presrečna hvala obema gospodoma za njuno prijaznost in trud. Pri tej priliki moramo tudi društvenemu načelniku svoje nepristransko pripoznanje izreči, kateri vsestransko skrbi, da se društveno življenje od dne do dne živahneje razvija.

Iz Šikol pri Pragerskem. (Gasilno društvo) odgovarja dopisu iz Majšperga v štv. 17 »Slov. Gospodarja«, da dopisniku ni znana daljava, niti ne vé o gasilcih, kateri so peš prihiteli v Medvece dne 15. aprila ter storili svojo dolžnost in vse, kar se je dalo, po svoji moči. Toda brizgalnice poveljništvo ni dovolilo tje peljati zaradi pomanjkanja vode v tistem času. Omilovanja vredno je, kar se zdaj očita, da so gasilci krivi ove

vrednosti, ki se je našla po gosp. likvidatorju na zavarovanih, ognja rešenih predmetih.

Od Sv. Pavla v Sav. dolini. (Bela žena) pobrala nam je vrlega narodnjaka in uda bralnega društva, gospoda Jožeta Stanovnika, trgovca na »Savinjskem mostu« v 42. letu njegove dobe. Izdihnil je svojo blago dušo previden s zakramenti za umirajoče dne 27. aprila ob 7. uri zjutraj po dolgotrajnej mučni bolezni. Bil je g. Stanovnik večletni zvesti poslovodja tvrdke »Klinger« v Slovenjem Gradcu, ter se je pozneje naselil v našo dolino, kjer si je pridobil mnogo prijateljev. Spoštovali smo ga št. Pavlani kot našega domačina in kot blagodušnega in narodnega moža. Lahka mu naj bode zemlja! K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Strije presvetlega cesarja, nadvojvoda Albrehta, nadzornik cele vojne, se je o binkostih mudil v Bosni in Hercegovini. — Pri valutnih obravnavah v državnem zboru sta za vladne predloge, da se izplača 200 milijonov državnih not in bogatašem v korist založi banki kupljeno zlato, glasovala z večino dva slovenska poslanca: grof Hohenwarth in profesor Šuklje. Globočnik in Miha Vošnjak nista bila pri glasovanju; proti so glasovali vsi drugi slovenski poslanci, torej tudi profesor Robič in dr. Gregorec, ki sta s tem pokazala, da sta res prijatelja kmetov in obrtnikov.

Moravsko. V Moravski Ostrovici že dva tedna strajka blizu 15 tisoč rudokopov. Ker so nekateri začeli razgrajati in se gosposki s silo zoperstavljeni, bilo je par ustreljenih, več pa hudo ranjenih. Stanje ubogih rudokopov je žalostno, in vendar jim vlada neče pomagati, ki bi to lahko storila; samo s puškami bode malo dosegla. Krščanska ljubezen naj vlada!

Štajarsko. Da so rešili onih 7 »preiskovalcev jam« iz Lueske jame, to je stalo 15 tisoč gold. — Govori se, da bode cesarski namestnik, baron Kübeck, kmalu moral stopiti v pokoj. No, kakor druge krati, ne bode se ta govornica vresničila. Zaradi nas naj ostane; pri sedanjih razmerah mi Slovenci tako ne moremo pričakovati nam prijaznega namestnika.

Koroško. Nemčurji te kronovine so sila jezni, če se kak kranjski ali štajarski poslanec potegne za pravice koroških Slovencev. Naj bodo dosledni, in naj se torej ne zoperstavlja »Deutscher Volksverein für Kärnten« nameravanim slov. paralelkam na Celjski gimnaziji! — Trgovinsko ministerstvo je zaukazalo, da se premeri svet za železnico iz Celovca skozi Bohinjsko dolino v Gorico. — Zidanje železnice Wolfsberg-Zeltweg je že zagotovljeno. Delo pri zilijski železnici tako hitro napreduje, da bode gotova do 18. avgusta t. l.

Kranjsko. V Kranju se bodeta otvorila letošnja jesen I. in II. gimnazijski razred. — »Primorsko planinsko društvo« je o binkoštnih praznikih obiskalo Ljubljano in Bled. — Dne 30. maja se bode otvorila dolenjska železnica, po kateri so Dolenjci vzdihovali in za njo moledovali blizu 30 let. Naj z njo napočijo Dolenjcem boljši časi v vsakem oziru!

Primorsko. Goriški župan, dr. J. Maurovich, se je odpovedal svoji časti. — Procesije, ki je bila 7. maja na Sv. Goro pri Gorici, se je udeležilo blizu 50 tisoč vernikov obeh narodnostij. — Cesarsko cesto iz Kanala v Tolmin in potem dalje v Koborid bi radi preložili na levi breg Soče. — Postavo o tržaskih javnih skladiščih so presvetli cesar potrdili.

Ogersko. Hvala večnemu Bogu! Tako se glasi po našem cesarstvu, odkar so pred tednom v gosposki zbornici zavrgli postavo o civilnem zakonu. Ministerski predsednik, dr. Weckerle, bi zdaj moral odstopiti, ali ima trdo bučo. Še enkrat bode to postavo predložil zbornici poslancev in gosposki zbornici; ali trdno upamo, da bode nesrečni dr. Weckerle tudi drugo pot dobil zaslužen brc, da bode enkrat za vselej kopita pobral. — Varuh krone in predsednik gosposke zbornice, baron Nikolaj Vaj, je 14. t. m. umrl.

Vunanje države.

Rim. Papež so izdelali zopet prekrasno okrožnico učenemu svetu, v katerem pismu razpravljajo, kako potrebno je, da se natoroznanstvo in vera podpirata.

Italijansko. Pri vojaštvu so pri državnem proračunu nekoliko hoteli prištediti, toda mir zahteva, da je vojna močna in z vsem preskrbljena, in torej so poslanci morali potrditi proračun za vojaštvo. Da le imajo Italijani dovolj pušek, topov in streliva, kaj jim treba hruha ali polente, tako si misli Crispi s svojimi prijatelji.

Francosko. V večih mestih so proslavljali slavno devico orleansko, Ivano d' Ark. Vse svečanosti so vodili duhovniki, in to framonom nikakor ni ljubo, ker se ne govori samo o njeni narodnosti, temveč v prvi vrsti o njeni vernosti in božjem poslanstvu.

Angleško. Zbornica poslancev je potrdila državni proračun, dasi so nekateri poprej mislili, da Rosebery ne bode dobil za to večine. — Raznesla se je vest, da se ljudstva v Indiji hočejo zoper Angleže spuntati, ali vest se ni vresničila, dasi Indijci niso posebno zadovoljni s svojimi angleškimi gospodi.

Nemško. Bivši poslanik pri papežu, Schlözer, je umrl. Ta mož je veliko pripomogel, da se je nemški cesar sporazumel s sv. očetom. — Poljski poslanci so svojim podpiranjem vlade vendar nekaj dosegli, namreč da se poljščina nekoliko podučuje v ljudskih šolah in da poljski vojaški novinci ostanejo v domačih okrajih. — Katoliškega shoda v Hessenu se je udeležilo ono nedeljo nad 10 tisoč vnetih nemških katoličanov.

Rusko. Židov so dovolj siti več ali manj povsod, zlasti v tem cesarstvu. Na velikonočni ponedeljek so v Jekaterinoslavu prebivalci razbili neko židovsko gostilno in več židovskih prodajalnic. Vojaštvo je napravilo mir. Židovski listi sedaj vzdihujejo o preganjanju židov. Mislimo, da noben pameten človek ne sovraži judov zaradi vere, temveč njihove sleparije.

Srbsko. Srbski radikali bi radi sklicali shode, kateri bi se izjavili proti ukazu, s katerim je kralj Aleksander povrnil očetu in materi kraljevske pravice; ali ministerski predsednik, Nikolajevič, je vse take shode strogo prepovedal.

Turško. Dasi je grški patrijarh v Carigradu ugovarjal, vendar je že posvetil bolgarski eksarh dva šola, ki v kratkem pojdeta v Macedonijo. To je za Bolgare velikega pomena. Kdor se pridruži bolgarski narodni cerkvi, on se prišteva Bolgarjem. Ako ima otroke, mora jih pošiljati v bolgarske šole; in to je glavni uzrok, da so Srbi na to pridobitev toliko jezni.

Amerika. V severnih državah se štrajki še vedno množijo. Samo premogokopov je 150 tisoč, ki nečejo več delati. Na železnici Great Northern štrajkajo železničarji, da vlaki ne morejo naprej. — V Južni Ameriki, v republiki Venezueli, je strašanski potres razrušil več mest. Okoli 10 tisoč ljudi je ubitih.

Za poduk in kratek čas.

Pojasnilo h „Kaj mi nemščina koristi?“

Piše Fr. K.—č iz Stavešine.

Dobro slišim, da se mi očita, da v svojem spisu: »Kaj mi nemščina koristi?« v 15. številki »Slov. Gosp.« kažem sovraštvo do nemške besede. Gospodje nasprotniki, to ni res! Kar sem tam pisal, to so le dogodki iz mojega gospodarstva, s katerimi sem hotel dokazati, da se more tudi brez nemškega jezika izhajati. Ako to ni res, zakaj mi ne dokažete? Samo ogovarjati, to ni moško.

Vi kričite, da človek brez nemškega jezika ne more daleč po svetu priti in se mu slabo godi. Zakaj sami sebe smešite in med nevedneže stavite? Da bi brez nemškega jezika nikamor ne mogel, to ni res. Sploh pa nam ni treba v tujino siliti, saj je zadosti slovenske zemlje, in kdor je priden, ne bode stradal kruha, ne bode mu manjkalo potrebnega oblačila; za lenuha pa nikjer dobro ni. Zakaj gre v veliko vodo tak, ki plavati ne zna? Če se mu v vodi slabo godi, koga bo tožil, in ako konec vzame, kdo mu bo kriv? Naj po suhi zemlji hodi, pa bo brez težave živel! Temu podobni so tisti, ki na Nemško potujejo. Malo jih je še prišlo bogatih na svoj dom, ali dosti so jih že prignali na občinske stroške zastradane in razcapane nazaj.

Če hočeš po svetu, moraš znati nekaj več jezikov, in ne samo nemškega, kajti tudi s tem se slabo izhaja. Dne 22. aprila, v nedeljo, šel sem po dokončanem svetem opraviilu iz farne cerkve domov; ker žene ni bilo z menoj, šel sem popolnoma sam. Dobro uro oddaljen od farne cerkve, med orehovsko in očeslavsko občino, srečam nemškega popotnika. Ni bil zmožen slovenskega jezika, kajti v nemških šolah se nikdo ne uči slovenski, kakor pri nas nemški, zategadelj me je vprašal, znam-li kaj nemški? Rahlo mu prikimam, da. Kaj bi drugače govoril, kakor je bilo. Solze so se mu utrnile, kajti prejšnji dan je bil dež, na noč je bilo jasno, in jutraj bila je zemlja silno hladna, bil je pa ta revež skoro popolnoma bos. Roke je proti meni vzdignil in me prosil, naj ga ženem »ins Gebirge«, to je na brege, da naj mu poiščem črevljarja, naj za-nj govorim, da mu proda kako staro obutev, ker si sam ne ve kam pomagati. Ne bom dalje razlagal, kje sva obutev dobila, in kako mi je bil hvaležen, rajši še Vam pokažem drug dogodek.

Ravno je obletnica, kar so romali naši duhovniki in z njimi tudi nekaj kmečkih ljudi k svetemu očetu v večni Rim. Med njimi je bil tudi moj bratranec, ki nam je potlej razlagal, v kaki zadregi so bili zaradi jezika, kajti nemški jih v Rimu nihče ni hotel razumeti. Zastonj se je trudil njegov tovariš in vprašal vsakega po nemškem, kje bi se dobilo prenočišče. Vsak je nanznanjal, da ne razume, in le neki duhovnik so jim z latinskim jezikom dobili prenočišča na pozno noč. Vidite tedaj, da se Vam spet dokazal, da se tudi z nemškim jezikom slabo po svetu hodi.

Nekateri še tudi trdijo, da je treba pri vojakihi nemškega jezika. Tega ne bom obsirno razlagal, ker vidim, da mi v svetilnici olja manjka in tudi v »kandli« ga ni; toliko pa vendar povem, da se more v vsaki občini po Slovenskem dokazati, da marsikateri mladenič, ki gre k vojakom, pa razume malo ali celo nič nemški, pride kot kaprol, pa tudi več, od regimenta nazaj, med tem ko se večkrat študentom ali komijem, ki torej nemški znajo, zaradi slabega obnašanja zvezde porežejo, ali pa celo prostaki ostanejo. Torej je razvidno, da lepa izreja, dobro srce in obnašanje več velja, kot nemški jezik. S poštenjem in pridnostjo se najbolje po svetu hodi in najdalje pride.